

tænkning af 22de December 1887, en Betænkning, som er 10—11 Sider lang, men som ikke indeholder meget Svar paa, hvad en Frihavn overhovedet skal bruges til. Uagtet man nok kan pille enkelte Linier og Udtryk ud af Betænkningen, hvori den udtaler sig i Favn af en Frihavn, saa udtaler den dog ikke nogen særlig Sympathi eller Begeistring for en saadan, jeg vil snarere sige, at naar man læser imellem Linierne, saa faaer man det Modsatte ud deraf; men selvfølgelig kan der læses forskjelligt imellem Linierne, og maatte Andre ville finde noget helt Andet deri end jeg. Men jeg vil gjøre opmærksom paa, at en Frihavns Betydning afhænger af den Toldtarif, et Land har. Frihavnsbegrebet eksisterer kun i Kraft af Tolden og Toldtarifen; havde vi ingen Told, saa kunde Frihavnen ikke tænkes. Det vil være afgjørende for Bedømmelsen af den Rytte, Frihavnen kan stifte, hvorledes Toldloven ser ud, og det er lidt uheldigt, at vi netop nu staa ved Forandringer i Toldtarifen. Samme Synsmaade har Grossererforeningen anvendt paa Sagen og har udtalt sig derom, som følger: — jeg haaber ikke, at den høitærede Formand har Noget imod, at jeg oplæser enkelte Linier: „En nærmere Betegnelse af, hvilke Varer der kunne ventes at søge hen til en Frihavn, bliver ogsaa af den Grund vanskelig, at det jo er almindelig bekjendt, at den nugældende Toldtarif af 1863 har overlevet sig selv, og at, hvis f. Ex. den af Regjeringen i 1881 forelagte Toldtarif blev vedtagen, hvorved adskillige Raaprodukter vilde gaa over til at blive toldfrie, da vilde en Frihavn for saadanne selvfølgelig ikke komme til at spille nogen videre Rolle.“

Men nu har Regjeringen forelagt en ny Toldtarif af 1889, som gaar endnu langt videre i Rækning af Frigjørelse af forskjellige Artikler end Toldtarifen af 1881, med andre Ord, Frihavnen har tabt meget betydelig Udfigterne til at gjøre Rytte siden 1881. — Grossererforeningen siger videre: „Efter den Rækning, som Handelens Udvikling gennem de forandrede og forbedrede Kommunikationsmidler har taget siden strævet om en Frihavn begyndte at lide, er den absolute Trang til en saadan snarest formindsket.“ Det sagde man dengang, og Trangen til en Frihavn formindskes Dag for Dag yderligere, det tør jeg sige med Sikkerhed. Den anden officielle Udtalelse, som skulde foreligge om en Frihavn, kom fra den nedste Frihandelskommission, men heller ikke til den blev Spørgsmaalet stillet pure om, hvad en Frihavn skulde nytte til. Som der staar i Bemærkningerne til Loven, skulde den kun afgive Betænkning om, „hvor“ og „i hvilket

Omfang“ en Frihavn for Handels- og Industrivirksomhed i eller ved den herværende Havn hensigtsmæssigst „kunde“ anlægges, men om der overhovedet „skulde“ anlægges en Frihavn, blev der ikke spurgt; og det er blevet mig meddelt, maatte ved en Indiskretion, at der af et handelsstændigt Medlem af Kommissionen blev reist det Spørgsmaal, hvad en Frihavn skulde nytte til, men han blev afbrudt af Formanden med den Bemærkning, at det havde Frihandelskommissionen ikke at befatte sig med, den havde kun at undersøge, hvor og i hvilket Omfang den hensigtsmæssigst skulde anlægges. Saa har Sagen været forelagt Havneraadet, men ogsaa der i en saadan Form, at det egentlige Spørgsmaal ikke kom til Diskussion. Det blev forelagt i den Form, at Havneraadet blev spurgt om, hvilket af de to Projekter, et af Havnekapitain Siders og et andet af Generaldirektør Tegner, man vilde foretrække, og da jeg som Medlem af Havneraadet tillod mig at sige, at jeg ikke kunde besvare Spørgsmaalet, før først det Spørgsmaal blev klaret, hvortil Frihavnen skulde bruges, blev jeg afbrudt af Formanden med en lignende Bemærkning om, at det kom ikke Havneraadet ved, Havneraadet havde blot at afgjøre, hvilket af de to Projekter der var det bedste, men Spørgsmaalet om et Frihavns anlægs Betydning i og for sig kom ikke Havneraadet ved. Dette Spørgsmaal blev da staaende som tabula rasa, der er ingen Autoritet, der har udtalt sig om, hvortil en Frihavn skulde benyttes, og hvilken Betydning den overhovedet har. Der har derimod været en meget livlig Agitation, som har fundet sit Udtryk, dels i lange Artikler i forskjellige Aviser, og dels ved Møder, der have været mere eller mindre offentlige eller private. Men de, der have fulgt Sagen med nogen Opmærksomhed, ville have bemærket, at det ikke er mange Mænd, der have deltaget i denne Agitation. De samme Mænd ere komne igjen Gang efter Gang, og det er de samme Argumenter, som man har hørt om og om igjen. De Folk, som ere optrædte for Frihavnen, have været mere eller mindre begejstrede for den. Der blev blandt Andet afholdt et Møde i Nationaløkonomisk Forening, ogsaa et offentligt Møde, hvorefter der foreligger en Beretning, og der kaldt, efter at alle Frihandelsvennerne havde udtalt sig, ved Slutningen af Mødet en Udtalelse, som jeg finder ganske betegnende, og som jeg atter vil tillade mig at oplæse: „Den anden Bemærkning angaar et Faktum, som har staaet mig og vistnok mange Andre med mig. Det er det Særegne, at der ved de angaaende Frihavnsagen afholdte Møder